

ningen ansees for at være af større Betydning, nemlig naar Laanet overstiger 2000 Rd. Denne Function vil vistnok uden mindste Betænkkelighed kunne overlades til Retskriveren, og vil, som det allerede er bemærket, vist rettest kunde overlades til denne. Naar der har været Verket Uttringer om, hvorvidt der kunde forudsættes den behørigte Indsigt hos Retskriveren, da troer jeg ikke, at dette med Føie kan betvivles. Retskriveren har jo ikke Noget at gjøre med selve Taxationen, han skal kun iagttage det Formelle, kun føre Forretningen i Pennen og henlede Taxationsmændenes Opmærksomhed paa Sagtagelsen af Lovgivningen og deres Instruction. Dertil maa der dog hos Retskriveren, og særlig naar han gennem flere Aar faaer med disse Forretninger at bestille, kunne forudsættes en Kyndighed, som ikke kan findes hos en i Taxationsvæsenet nok saa dygtig Formand, der jo vejer og altsaa ialtfald til en vis Tid er nøvet i Forretningerne. Det, som ofte er den meget store Mangel ved de Taxationsforretninger, man faaer, ligger ikke saa meget i Dommen over Eiendommens Værdi — den kan maaffee være rigtig nok — men det er Manglen af de Midler, der i Taxationsforretningen skulle foreligge for dem, der skulle bevilge Laanene, til at skjæmme over, om der er Noget at erindre derimod. Det er Bønskeligheden, det er det, som mangen en hæderlig og fornuftig Taxationsmand, der godt forstaaer at taxere en Eiendom, slet ikke er istand til at fremstille. Man faaer meget ofte Beskrivelser af en Taxationsforretning, mod hvis Realitet der vistnok ikke kan være Noget at erindre, men ud af hvilke man slet ikke kan hente Materialet til at danne sig en selvstændig Dom, fordi Bedkommende ikke har været istand til at fremstille Sagen paa Papiret, saaledes som det kunde være ønskeligt, en Gvne, der for Fremtiden vil blive saameget mere nødvendig, naar Myndigheden til at meddele Laanet gaaer over i de Hænder, som det ved den i forrige Samling vedtagne Lov er bestemt, at de skulle, gaaer over til fjernere boende Laanebestyrelser, som aldeles savne den locale Kundskab om Eiendommenes Værdi, som dog hidtil de locale Bevillingsgivere kunne antages at have havt. Er det

ønskeligt, at Formanden er tilstede ved Forretninger, der angaaer større Laan, maa det jo netop være, for at disse Former kunne iagttages, og jeg troer, at man opnaaer den bedste Garanti herfor ved at lægge Sagen i Retskriverens Haand. — Der er i § 4 en Bestemmelse om, at der af Taxationsmændene skal afgives en skriftlig edelig Forsikkring; det turde maaffee være ønskeligt, om der blev sagt, til hvem den skal afgives; maaffee har man forudsat, at den skal afgives til de Autoriteter, der udnævne dem, men det er dog ikke tydeligt. — Hvad der allerede er blevet sagt om Bestemmelsen i § 6 med Hensyn til Instructionen, kan jeg saa fuldstændigt tiltræde, at jeg endog saa stærkt maa fremhæve det. Instructionen er maaffee den allervæsentligste Deel af det, dette Lovforslag sigter til. Det, som her kaldes Instruction, hvilket skal udfærdiges af Justitsministeriet, er det, som tidligere har været Gjenstand for Forordningen af 7de Juni 1827. Denne Forordning er egentlig en saadan Instruction, og dengang erkjendte man det for nødvendigt at give en saadan ved Forordning. Naar man overhovedet har anset det for nødvendigt i Loven at optage Bestemmelser som dem, der indeholdes i § 8, og forelægge dem for den lovgivende Magt, maa det vistnok ansees for at være fuldt saa ønskeligt, at den lovgivende Magt bliver bekjendt med Instructionen, thi denne er den væsentligste Basis for Taxationsmændenes Virksomhed. Jeg berørte for Nødvendigheden af, at de Autoriteter, der skulle tilstaae Laan, have for sig et Materiale, som kan sætte dem istand til uden at see den paagjældende Eiendom at danne sig en nogenlunde selvstændig Mening om den. Dertil udfordres endog saa mere end, hvad der foreskrives i Forordningen af 7de Juni 1827; men jeg skal dog ikke her i Detail gaae ind paa, hvad Instructionen behøver at indeholde. Jeg skal kun fremhæve og fastholde, at Instructionen er en væsentlig Deel af Bestemmelserne om Udlaan af Umyndiges Midler, idet Dimeidet med den er det at gjøre det klart for Taxationscommissionen, hvad det er, der skal indeholdes i deres Forretning. — Der er endnu nogle mindre Bemærkninger,